

Я пам'ятаю глибокі води,
стрімчасті скелі, мов з криці куті,
ліси похмурі, понурі броди,
стежки, живими напівзабуті.

Глибокі води, як смерть, глибокі,
їх мертва тиша мене лякала.
В глибинах їхніх вчувався рокіт
стихій пекельних,
світів провали.

До вод глибоких напередодні
я спрямував нерішучі кроки
і відсахнувся — глуха! безодня
мене вивчала голодним оком.

— Ага, — сказав я, — ти зір природи!
Ти дух сваволі і непокою!
Та е ще глибші глибокі води,
глибокі води душі людської!

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.